

сільгоспвиробників, підрив фінансової стійкості, торговельні конфлікти на міжнародній арені – малий перелік помилок, які мали місце у САП. Нам потрібно зрозуміти напрямок руху нової політики САП і робити розумні та адекватні кроки на шляху до зближення з ЄС та реформуванням власного аграрного сектору.

Інформаційні джерела :

1. Менеджмент європейської економічної інтеграції. URL: https://pidruchniki.com/1263111357901/ekonomika/spilna_agrarna_politika_yevropeyskogo_soyuzu(дата звернення: 12.03.2019).
2. Варшавська Н.Г. Спільна аграрна політика ЄС: генезис, основні цільові орієнтири для України. *Економіка і організація управління*. 2016 №2(22) С. 215–222
3. Вінська О.Й. Особливості сучасного стану реалізації Спільної Аграрної Політики Європейського Союзу.*Економічний простір*. 2010. №40. С. 5-19.
4. Thehistoryofthe CAP.URL: http://ec.europa.eu/agriculture/cap-history/index_en.htm(дата звернення: 12.03.2019).

ПРИЧИНИ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

**Разговорова А.А., здобувач вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет**

За умов економічної кризи в народному господарстві посилюється застосування адміністративних методів управління, найбільшого державного регулювання і підтримки вимагає сільське господарство. Зумовлено це тим, що, по-перше, ця галузь є життєво необхідною в будь-якому суспільстві і розглядається як пріоритетна при обґрунтуванні перспектив соціально-

економічного розвитку країни; по-друге, сільське господарство, як правило, не виробляє кінцевого продукту.

Метою державного регулювання сільськогосподарського виробництва є досягнення найбільш ефективного, стабільно-поступального економічного і соціального розвитку сільського господарства. У процесі такого регулювання здійснюється економічна підтримка аграрних підприємств з тим, щоб вони, по-перше, за нормального господарювання мали необхідний рівень дохідності в умовах несприятливої ринкової кон'юнктури, і, по-друге, були зацікавлені вести виробництво в такому обсязі й асортименті продукції та її якості, які вигідні споживачам і забезпечують соціальну стабільність суспільства [2].

Основними напрямками державного регулювання і підтримки сільськогосподарського виробництва в Україні на найближчі роки мають бути:

1. Регулювання доходів сільськогосподарських товаровиробників. В основі аграрної політики держави має лежати концепція паритету доходів сільськогосподарських виробників з доходами працівників інших галузей економіки, а також концепція паритету віддачі ресурсів. Вона передбачає комплекс спрямованих на це заходів, серед яких:

- запровадження сприятливої податкової, кредитної і страхової політики;
- надання сільськогосподарським товаровиробникам підтримки через державні дотації і субвенції;
- запровадження системи здешевлення потрібних сільському господарству матеріально-технічних ресурсів (мінеральних добрив, паливно-мастильних матеріалів, засобів захисту рослин і тварин, технічних засобів);
- удосконалення фінансово-кредитного механізму, який обслуговує аграрне виробництво і має сприяти стимулюванню інвестиційної діяльності в АПК [3].

2. Формування ефективної аграрної структурної і торгової політики. Перша покликана забезпечити раціональну галузеву структуру, розміщення спеціалізованого виробництва в регіонах з найсприятливішими природно-економічними умовами, підвищити економічну віддачу природних ресурсів і капіталу. Реструктуризація галузі має привести до рівноваги виробництва продовольства та його споживання і цим забезпечити чутливість сільського господарства до ринкової кон'юнктури, підвищити конкурентоспроможність вітчизняної сільськогосподарської продукції. Метою аграрної торгової політики є регулювання ринку сільськогосподарської продукції. За всіма її видами держава зобов'язана забезпечити рівну доступність українських ринків кожному виробникові, організувати систему ринкової інформації, розробити правила торгівлі [4].

3. Захист інтересів вітчизняних товаровиробників шляхом:

- стимулювання експорту конкурентоспроможної продукції, перш за все переробних галузей промисловості;

- здійснення політики захисту внутрішнього ринку від імпорту продовольства і матеріально-технічних ресурсів, для виробництва яких Україна має можливості, запроваджуючи тарифи на її відповідні вітчизняні різновиди. Тариф є доцільнішим порівняно з квотою, адже він підвищує ціну на внутрішньому ринку порівняно зі світовою тільки на розмір власне тарифу і ніколи не перевищує цього рівня. Тим часом при квоті будь-яке збільшення внутрішнього попиту спричинятиме необмежене зростання внутрішньої ціни, оскільки задоволення цього попиту за рахунок імпорту неможливе.

4. Активне сприяння держави охороні та підвищенню родючості ґрунтів, захисту довкілля; розвитку селекції, племінної справи і насінництва; здійсненню протиерозійних заходів, розвитку науки і здійсненню наукової діяльності у сфері агропромислового виробництва.

5. Розвиток соціальної сфери села, поліпшення умов життя на селі. Доцільно суттєво збільшити обсяги державних капітальних вкладень у

будівництво житла, дитячих дошкільних закладів, загальноосвітніх шкіл, шляхів з твердим покриттям, газових мереж.[1]

6. Регулювання процесів приватизації землі і майна в агропромисловому комплексі, а також післяприватизаційних процесів. Сприяння реформуванню організаційних форм господарювання, що відповідають ринковим умовам.

Зазначені напрями державного регулювання і підтримки сільського господарства як ізольовані заходи малоєфективні. Забезпечити умови для стабільного і високоефективного розвитку вони здатні тільки діючи в єдиній системі.

Інформаційні джерела :

1. Державна аграрна політика України: проблеми правового забезпечення : монографія / за ред. В.Ю. Уркевича, М.В. Шульги. Київ : Вид. О.М. Ешке, 2014. 268 с.

2. Жемойда О.В. Державне управління у сфері сільського господарства : навч. посіб. уклад. О.В. Ярошенко. Київ : НАДУ, 2013. 56 с.

3. Могильний О.М. Державне регулювання аграрного виробництва в період трансформації економіки. Київ : ІАЕ УААН, 2002. 430 с.

4. Панков О.І. Сталий розвиток у сільському господарстві. *Ефективна економіка*. 2011. №5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=750> (дата звернення: 12.03.2019).

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ

Ротко Д.О., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Україна нині охоплена не тільки соціально-економічною, а й гострою екологічною кризою, причиною якої стало надмірне, а в деяких випадках і